

Den 9 April og nærmeste Dage.
Vi var kommet sent i Seng Mandag d 8 og var meget søvning da jeg hørte Flyvemaskiner om Morgenen, jeg fik lige set paa Uret-lidt over 5-"en uforskammet Tid at begynde at flyve ude paa Auns"-tænkte jeg-Poul var oppe-"var de fra Auns?"spurgte jeg rent mekanisk-for hvor skulde de elvare fra -vel- "ja det var de vel sagde Poul "de var meget højt oppe saa gik han i Seng igen-vi sov-jegved ikke hvor længe, menpludselig drøede det over Hovedet paa os-"nej den er ikke fra Auns"sagde jeg, for ud af Sengen-indi Stuen op paa ryggen af den store Stol, hvor jeg havde den bedste Udsigt til et varre Uhyre af en Maskine-den fløj lav og nærmest langsomt-den har nok været tung-Naar jeg nu tænker paa det forstaar jeg ikke, at jeg slet ikke var bange-det bedste Bevis var da jeg sad der og ikke kaldte Poul og Børnene sammen-jeg tænkte paa at styrte op og kalde paa Steen -men- den var nok væk inden han fik Øjn op-at det var noget der vilde blive ved- ja det drømte jeg ikke om-lidt efter kom der 3-og fordi de fløj saa lavt, lød det frygteligt.Lot kom styrtende, og var ogsaa mere interesseret end bange-om det var af Befibelse eller hvad, ved jeg ikke, men jeg syntes ikke at se noget Nationalitetsmærke. Hver Gang de var borte, mærkedes Stilhedensaa undelig-Solen skinnede-Fuglene sang-alt aandede Fred og Ro, uden at vi kunde gøre os klart hvorfor der var særlig stille-saa opdagede viat ikke kørte hverken Biler eller Tog-Poul og Lotte gik i Seng igen, der var jo lidt koldt, og jeg vilde lave selv om det var lidt tideligt.Da jeg saa ned paa Gaden saa jeg en Mand komme paa Cykel, han blev standset af en Kvinde og jeg saa de talte sammen meget ophidset, "sikken en Historie de kan faa lavet af de Par Flyvemaskiner?"-tænkte jeg-"det er Historien om det lille Dun der bli til 5 Høns"---Og saa blev det til en hel Hær-Saa kom der en Kampmaskine drønende, og nu var jeg ikke i Tvivl om a det var en Tysker, den vækkede selv Steen, han kom hurtig ned"maa jeg spørge omvi er blevet Tyskere?
Lotte raabte"Mor de siger nede i Gaarden atvi ikke skal i Skole-Nør gade er besat---Jeg kom i en Fart i Tøjet-da jeg s aa over mod Rosen faldt saa jegnoget blinker rundt paa Marken, og lagde Mærke til at de Biler, der kom fra Næstvedvej standsede ved Broen over Betonvejen-Blinkene kom fra de tyske Bajonetter og Staalhjelme.
Jeg gik ned paa Gaden, vilde til Bageren-der var ikke et Menneske i Nørregade, men Folk stod ved Vinduerne rundt om.
"Hvis der nu kommer en Tysker og standser Dig maa du jo svare"sagde jeg til mig selv, men alle tyske Gloservar faldet ud af Hovedet paa mig-det blev til engelsk altsammen-saa opgav jeg det, naaede Bageren fik mit Brød og gik uden at vi havde målet et Ord om noget.
Jeg vilde lige sa hvordan var op ad Jernbanegade og drejede om Hjørnet overfor den gamle Station-det kan nok være jeg fik Næsen ti mig igen-ved den bagerste Port til Posthuset stod en Soldat med Stjalm-opplantet Bajonet-Gasmaskehylster paa Maven.Jeg vilde hellere hjem, men saa kom Steen-"der staar en tysk Soldat"sagde jeg "ja jeg har set ham ,og kørte hjem og fortalte Far det, men han sagde sit sædvanlige "Sludder" sig nu Du at det er rigtigt", mennaar han ikke tro det, kunde han jo godt leve i glad Uvidenhed lidt endnu, og nu v var to kunde vi bedre gaa ned mod Stationen, hvor jeg havde set der en Del Mennesker---Paa Parkeringspladsen stod nogle vægtige Biler-paa Broen over Jernbanen gik Vagt, ogsaa foran Stationen, og paa Hjør af Algade ,udfor Nr 2 laa en Soldat med Maskingevær bag nogle Sand man kunde lige tænke sig hvorledes a lle der kom paa Gaden vilde blive skudt---hvis han drejede---

Da vi havde staaet der lidt, saa vi langt ude en Masse Flyvemaskiner
enn skildte sig ud, kom hurtig tilbage (den havde været ude over Kasernen)
nu var de omtrent lige over Hovedet paa os—30 Maskiner—den første kastede
nogle lysende Kugler ned—hvide—de lignede de blanke Glasting man hanger
paa Juletræet—de opløstes inden de kom ned—det var Signaler til de andre
Maskiner—havde de været røde skulde Bomberne falde—og der stod vi paa
et af de farligste Steder—jeg tænkte ikke—ejede ikke Følelse af hvor galt
det var—det var som om jeg gik mellem Kulisserne paa et Teater og saa en
vanvittig godt ishensat Komædie.—Steen og en Kammerat kørte ud til
Kasernen, der var vore egne Soldater ved at snurre og pakke Vaabnene
ned i Kasser, der blev sat i Kælderen—da Tyskerne kom der ned opdagede de
en Masse Amunition—det blev hurtigt expederet et mere sikkert Sted hen
var der faldet en Fuldræffer var hele Byen røget i Luften—Det fik jeg
først at vide senere—

Naa—jeg gik hjem med mit Franskbrød, og da jeg fortalte Poul hvad vi havde
set vilde han jo nok tro mig—men—sagde han—man kan da ikke være i Krig
uden at løse et Skud—Saa kom Proklamationen i Radioen, og vi forstod
bedre hvad der var sket—

Vi vilde følges ad gennem Byen, men da jeg igen stod med Overtøjet paa
kunde jeg ligesom ikke mere "nu tuder jeg"—"Gør det bare" sagde Poul der
er Grund nok til det, men Du maa passe paa paa Gaden—Naa jeg klarede den
Vi gik først til Stationen—der var ret uforandret—kun var Manden bag
Sandsækkene forsvundet, men inde i de smaa Forhaver ved Nr 2 & 4 stod
nogle Stykker med Maskingevarer og opplantede Bajonetter, de saa meget
fredelige ud—stod der altsaa bare, hver med et stort Rugbrød liggende.
Op ad Algade for tyske Biler og Motorcykler—som Lotte sagde "de er saa
flinke, men de kan ikke Færdselsreglerne" heldigvis har de højrekørsel—
alle vore Biler blev standset og "taget", men blev senere afleveret
fyldt med Benzin—de vilde vel sikre sig, hvis de skulde hurtigt af Sted
Folk gik saa underlige rundt og hilste med et forlegent Smil.

Man vidste hverken ud eller ind—Missionshotellet var lavet til Hovedkræfter,
paa Valdemar var der fuldt af Soldater, i Gymnastiksalene blev der
lagt Halm, Caragerne paa Valdemar blev brugt til Forraad, som de selv
havde med—Dagen efter kom et stort Tog med Levnedsmidler—Brød—Flæsk—
Pølser—Vin Cigarer—

Paa Kirketorvet blev Feltkøkkenet sat op—og stadig for Bilerne gennem
Gaden, med Luftværnskanoner—Telefonkabler—og Soldater.

Jeg gik hjem igen—men kunde ikke tage mig noget til—jeg syntes det hele
var saa ligegyldigt og ubegribeligt, jeg prøvede at læse en Carbybog—
de er ellers spændende nok, men det var umuligt at lade være at tænke—
og alle de Flyvemaskiner der for over Hovedet paa os, virkede ikke just
berøgligende—saa kom heldigvis Poul hjem og vi begyndte at lave Rammer
til Vinduerne, til Mørkelægning. Børnene kom af og til hjem med nye Med-
delelser, og Frk. Petersen ringede fra Kontoret hver Gang der kom noget
interessant forbi.

Fra Vinduerne kunde vi se dem stille Luftværnskanoner op paa "Elysium"
(Nordentofts slotslignende Villa). Staalhjemene blinkede i Solen ude
paa Rosenfeldts Marker, og Børnene fortalte der ogsaa var sat Kanoner op
paa Iselingens Marker og ude ad Nyraad til.

Jeg regnede ikke med at kunne sove for Uro, og saa viste det sig, at da Kl
var 21 var det mig umulig at holde mig vaagen længere, og jeg sov som en
Sten til uret ringede Kl 7—saadan gik det 8—10 Nætter, men saa blev det
modsat—sløj og træt om Dagen og vaagen om Natten—hver Lyd hvert Tog, hver
Flyvemaskine fik Tankerne til at snurre.

Paa Masnedø var der sket store Ting-Flere jeg har talt med havde set Faldskærmsstropperne og ned-der var helt hvidt-200-godt gjort at ramme den forholdsvis lille Plad- de vidste precis hvad hver især skulde en Del havde Motorcykler med ned (ubegribeligt, Men rigtigt) Haandgra Maskingeværene-2 paa hver Cykel af Sted til Vordingborg-andre afbrød Telefonen-en Afdeling stillede Skyts op ved og paa Broen og nogle rykkede ind paa Fortet hvor en arrig Gase mødte dem-der var 2, siger skriver 2 Mand til at forsvare Fortet-de blev lidt forfærdede ved de Opvaagnen, hvad der ikke er saa underligt- Folk blev sat sat til at slæbe Sveller og lignende til at lægge over Sporene, og hvad der kom af Cykler blev taget og senere afleveret paa Masnedø Sund Skole der var taget til Kvarter- Alle vigtige Bygninger og Veje her blev der sat Vagt ved og grnne G drog store Kolonner-syngende-hvad der generede Folk meget-mig rørte ikke-det er nu en Gang deres Maade, og der var ikke noget udfordrend i deres Sang, det var Døgnviser-Bell ami-3 Jenter o.s.v. I Løbet af Ugen kom en Masse, her var en Overgang 4000 Mand, og en Mas Matriel, de var glimrende udstyret-pæne Uniformer(Folk sagde det var daarligt Stof, men jeg tror nu ikke det var saa sølle enda, for naar hverken krøllede eller sjaskede maatte der da være noget ved det) god Støvler med store Søm under-velholdte Cykler-nyt Seletøj og nogle ma lige Vogne, de minder om dem der kørte over Prærien i sin Tid-de var vist fra Polen. De kom og de drog videre og ikke noget vidste man-i Løbet af Ugen ble kasernen rømmet, og vore egne hjemsendt-Hagekorset blev hejst derude, nu boede Tyskerne derude, og vore egne Par Mænd kom i Gymnastiksalene Hvor mange her var fast ved jeg ikke, men der var en Del-her drog ikk flere Kolonner igennem, men der kørte lange Tog baade Dag og Nat- DA de var færdige i Norge kom et magtigt Tog Tropper der skulde sydp de holdt længe ved Stationen, hvor der blev uddelt Mad fra deres eget Feltkøkken-Steen saa det-Officerer og Mandskab fik af samme Gryde- det er ikke det gamle Tyskland-Nu er de der laa her, udskiftede, der ikke saa mange mere-det er heller ikke nær saa pæne og raske Folk som de første, der virkelig var flotte Fyre, men de er rolige og stilfærdige, og vi marker ikke saa meget til dem.

*Embudschef
Paul Martensen*